

Előfizetési díj.

Videkre postán vagy helyben házhoz
hordva:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra helyben	1 "

Videkről egy hónapra előfizetést nem fogadunk el.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:

Ötször hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30kr. Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos (Wollzeile 22). Haase
stein et Vogler
Wien
Wallfischgasse Nr. 10.

Nyilttérri cikkeik

garmond sora után 25 kr. fizetendő

Szerkesztői szállás:

Belkirály-utca szeglet trencsin-vár 7. szám, hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzendők.

Az értékesb czikkek díjaztatnak.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A
„KELET”
politikai és közgazd. napilap
1874. második fél évi folyamára.

„KELET” előfizetési ára:

Egy évre	12 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy óra	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar kiküldése tekintetéből vidékről 1 hónapra előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben postai utalvánnyal kiadó Stein János könyvkereskedésébe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

A „KELET” kiadóhivatala.

A tizenkettedik pont.

Budapest, jul. 25.

(A.) Már negyednapja, hogy a képviselőházban a választó törvényjavaslat tizenkettedik pontja körül a leghevesebb, még nem tapasztalt elkeseredéssel folyó harcz vivatik. Ez nem csoda, mert e pont az egész javaslat egyik legfontosabb mozzanata s a küzdelmet azok folytatják, kik nem bírják megérteni a polgári jogok és polgári kötelességek között fenforogó legbensőbb összefüggést. Midőn 1848-ban a magyar állam a nemzet zömét az alkotmányba bevezette, midőn a legmesszebb menő liberalitással a szentebb polgári jogok élvezetéhez juttatta, ez azon feltevésből történt, hogy

a jogokkal járó kötelességeket pontosan teljesíteni, hogy lelkiismeretesen le fogja róni mindennemű tartozását az állam iránt.

Nem szenved kétséget, hogy ha nagy catsztrophák a nemzetélet rendes folyamát 1849-bea meg nem akasztják, a népnek már vérévé vált volna az állam iránt való kötelességek pontos teljesítése. De a rendes folyam megakadt s hosszú éveken át az idegen kormány idején hazafiai érdem volt azon kötelességeket nem teljesíteni. Ez annyira átment a közéletbe, hogy ma, midőn ismét van Magyarország, a nép zöme még mindig nem akarja belátni, hogy csak a polgári kötelességek hű és idejében való teljesítése tarthatja fenn a magyar államot. Az ntolsó időben az adóhátralékok elszomorító magasságra emelkedtek s míg az állam uszora kamatokon kénytelen rendes napi szükségleteinek fedezéséről gondoskodni, egyedül adóhátralék czimén — és első sorban nem szegénység, hanem kötelességsérzet hiánya folytán — ötven millióval tartoznak neki polgárral s künn levő összes activ követeléseinek csaknem százhusz millióra ruagnak.

Ily körülmények közt nem lehet az államot, mely a polgárok kötelességsérzetén alapszik, fentartani s ha Magyarország önállóságát feláldozni nem akarjuk, gyöngéd erőszakkal, mesterséges eszközökkel is arra kell szoktatnunk a népet, hogy ne csak a polgári jogokat élvezze, hanem a velők járó kötelességeket is teljesítse s mindenek előtt adóját ideje korán fizesse le. Ez az annyira perhorrescált tizenkettedik pont intentiója s midőn azt az ellenzék oly hevesen megtámadja, egyenesen oda törekszik, hogy a magyar néphez, az állameszme vívójához a kötelességsérzet és teljesítés eszméje ki ne fejlődjék. Sok igazságtalanságot hallottunk már v-deni, de kártékonyabb és jogosulatlanabb ügyet még alig védtek nagyobb hévvel, mint mostan az ellenzék, midőn e pontot megtámadja. A hol általános szavazat nincs, melyet az ellenzék sem akar, ott a törvény mindenütt bizonyos censushoz köti a választói qualificatiót; a törvény mindenütt azt rendeli, hogy „a ki annyi vagy ennyiadót fizet, az válasz-

tó.” Nálunk az ellenzék azt akarja, hogy „a ki ennyi vagy annyi adót nem fizet” az legyen választó. Ez okoskodásnak nincs értelme s mi soha sem képzelhettük, hogy Ghyczy Kálmán ilyen nyakatekert okoskodást helyeselhetne, mint azt a középpárt és az ellenzék reménylette. Ghyczy ez ügyben csütörtökön tett nyilatkozatot az igaz hazafi, a tisztán ítélő, népszerűséget nem hajhászó államférfi nyilatkozata volt. Tegnapi Kerkapoly indokolta kitünő szakavatottsággal a megtámadott pontot s a két jeles szónoklat minden elfogulatlan embert meggyőzhet arról, hogy e pont a legfontosabb közérdekek igen súlyos károsítása nélkül ki nem maradhat a javaslatból.

— A képviselőház július 24-iki ülésén Teleszky István tárgyalagos beszéde után, Prieleszky Tádé vette föl a Deákpart részéről a szót s élénken utasítá vissza a tegnapielőtti Nagy Gyuri-féle éretlen gyanúsításokat. Prieleszky szükségesnek tartá ezen kívül kimutatni azon eljárás oktalanságát, melylyel az ellenzék minden lépten nyomon, akár van rá indok, akár nincs, az ország tönkretűlését demonstrálja. Szavait élénken helyeslé a Deákpart. Olyan gyöngé beszédet, mint Tisza Kálmáné volt, Tisza Kálmántól már rég nem lehetett hallani. Gyanúsításai, sértős invectívái véget érni nem akartak. A fennforgó tárgyról csak akkor beszélt, mikor épen nem arról beszélt. Tíznapilik, mikor az adóelengedés általi bünbocsánat erőltetett anecdotájához folyamodott. Kijelenté egyébiránt, hogy parlamenti élete egyik legszomorubb momentumának Ghyczy Kálmán tegnapi kijelentését tekinti. Biztosítjuk, hogy a Deákpart teljesen ellenkező nézeten van s ez a pénzügyminiszter urat remélhetőleg kárpótolni fogja.

Utána Kerkapoly Károly vette fel a szót, s mindenekelőtt azzal repostirozott az ellenzék vezérének, hogy ennek gyanúsításaira s invectíváira egy szóval sem válaszolt. Hanem e helyett fölvette a kérdés érdemét s az állambölcsészet leghatályosabb érveit sorolta elő a deákpart álláspontjához, kimutatván, hogy ez ellen lehet ugyan vitatkozni, lehet érvelni is, de gyanúsítással élni lehetetlen. Egy egész óráig tartó beszédét feszült figyelemmel s ki-

tűnő érveit s talpraesett eszmefordulatait helyenként kitűnő helyesléssel fogadta a ház. A mi egyébiránt beszédének tán legfőbb, mert gyakorlati érdeme, az, a kibékítő mérséklő és szelidítő hatás, mely utána még az ellenzék szónokaira még Simonyi Ernőre is kiterjedett.

— A képviselőház július 25-iki ülésén végrehaltára befejezte a választási javaslat 12. §-ának vitáját. A mai ülésből főleg Szilágyi Dezső és Paczolay János beszédei említendők, kik nagy hévvel szoltak a javaslat mellett. Szilágyi Dezső igen sikerülten érvelt Tisza tegnapi beszéde ellen s felszólása az egész vita egyik legszebb pontját képezi. Mindkét szónokot az ominosus ötödik pont költői hévre ragadta. Paczolay ezt elnevezte „gyöngyűnek” és Szilágyi „csillagnak”. Az ellenzéknek e hasonlatok sehogy sem tetszettek; a jobboldal helyesléssel fogadta.

A szavazás kissé tarka-barka volt. A 3-t pontonként szavazták meg. A 2 dik pontnál mely a vizsgálati fogságban levőket megfosztja a szavazati jogtól, a pro és contra szavazatok egyenlők voltak, úgy hogy az elnök szava döntött, ki a pont változatlan elfogadása mellett nyilatkozott. Az 5-dik pontnál névszerint szavaztak s ennek eredménye az, hogy 25 szótöbbséggel a szöveg változatlanul elfogadtatott.

— A szerb congressusról. „K. C.” július 24-én a következőket írja: „Mint Budapestről értesülnünk, a szerb congressusban végbement patriarcha választása kedden a délután tartott minisztertanácsban tárgyalatott s itt állapították meg az előterjesztést, mely ez ügyben öt főségséhez küldetett. Királyunk elhatározása, mely noha mint rendesen meg egyezik a felelős miniszterium előterjesztésével, mégis 6 főségsé mindezenre megtámadhatatlan saját kezdeményezéséből ered, valószínűleg vasárnap érkezik Budapestre, s kedden vagy szerdán lesz Karlovitzban.

A királyi elhatározás valószínűleg azt fogja tartalmazni, hogy a megválasztott visszautasítatik s a congressus felhivatik, hogy mielőbb új választáshoz lásson, melyben a visszautasított újra ki nem jölhet. A congressus, mely nem rég megzavarta a

„A tudományhoz a költészet vezet a népeket.” — mondá a francia akadémia egyik hőse. A „Don Quichotte” írja meg azt mondá, hogy a költészet az a királynő, melyet minden tudomány bódolattal szolgál, s azon van, hogy őt fölékiesít. De jól van! Ne hiszjünk neki, miután maga is regényíró volt, s így mint Cicero „pro domo sua” beszélhetett. Ennél fogva szállítsuk le a királyi trónról: s ne tekintjük olyannak, ki saját fenséges czéljainak él, hanem csak eszköznek, az említett francia író szerint: a tudományhoz vezető kalauznak, és akkor is teljes rokonszenvet érdemel a közönségtől, tiszteletet az okosaktól, s hűséget a hivatottaktól.

Van Budapestben egy társulat a „Kisfaludy társaság” mely épen a költészet czéljai végett áll fen. Hanem hát e társulatban ma is meglátszik még, hogy néhány év előtt halottaiból támadott föl. Sok ideig épen akkor, midőn szépirodalmunk igen élénk volt, tetszhalott vala. Némelyek azt mondták, s a világ elhitte, hogy siri csöndjé a nagy bűnbaknak, a Bach-systemnek köszönheti; hanem bizony szépen kiderült, hogy saját fiai által vérzett, de ne szelldözessük a mult kárpitjait, s örvendjünk rajta, hogy újra éldegel...

Hiszem! minden magyar ember ohajtja, hogy a Kisfaludy-társaságot régi fényében megláthassa, hogy az, mint egy gyúpon, hánysza szét Kárpátoktól Adriáig a költészet elevenítő sugarait; és majd akkor megérdemli, hogy kalapunkat megemeljük előtte.

De most jut eszembe, hogy a politika árja őt is magával ragadta, s oda ültet az országgyűlési napló szerkesztői karos székbe, hol vajmi kevés ideje marad arra, hogy egy szépirodalmi társaságot reorganizáljon.

Mindegy, fogódzunk a szalmaszába, ha nincs más...

Igénytelen magam csak egy flageolet (lágy) hangon kesergem el panaszos elégiámat, lesz tán, ki hatalmasabb hangokon figyelmezteti majd a szépirodalom embereit, hogy ne oszlojanak szerteszét, hanem egyesüljenek újra, s munkálkodjanak isten igazában ott, hol munkájuk háládatos.

De elég tán a panaszos hangokból, úgy is szokás ezt lapjainkban minden évben egyszer-egyszer elmondani, a közönség részéről pedig szokás azt soha el nem olvasni.

Szabó Géza.

„KELET” TÁRCZÁJA.

A tanár.

Regény.

írta: Currer Bell.

Eyre Jane, Shirley stb. szerzője.

Nyolczadik fejezet.

(Folytatás.)

Több rendbeli, hasztalan kísérlet után, felfedezni az okot, mi e két nevelés vén teremtményt e meghívásra iudithatá, egészen abban hagyám végre a találgatást, s megadva magam a kikerülhetlen rejtélyes sorsnak, hol egyiket, hol másikat néztem bámuló szemekkel, közbe-közbe arra is ügyelve, hogy a gyümölcs, befőtt és kávénak, melylyel bőven elláttak, tisztességet tegyek. A nők is folyvást ettek, s nem épen gyöngé étvágygyal, s miután mennyiségű szilárd anyagot vettek volna magokhoz, felszóltak nekem „petit verre” — kis pohár — élvezetére. Ezt visszautasítam, nem úgy madame Pelet és Reutter; miadkeiken vegyitettek magoknak egy pohár foljadékat, mi meglehetősen erős puncsnek nézett ki, s azt a kandalló mellett egy állványra helyezvén, magok is oda telepedtek székeikkel, felszólitván engem hasonlólt cselekedni, s miután közöttük helyet foglaltam, előbb madame Pelet, azután madame Reutter ilyképpen kezdtek meg a társalgást:

„Beszéljünk már most ügyleti dolgokról is,” — szóla Pelet asszony, s ezzel egy gondosan szerkesztett beszédet kezdett tartani, mely illően kikezítve csak oda cselezott, hogy csak is azért kérte ki ma estére becses társaságomat, hogy alkalmat nyújtsan madame Reutternek egy fontos ajánlatot tenni, melynek ön igen nagy előnyömré válhatik.

„Pourtui, que vous soyez sage (különösen, ha eszélyesen jár el ön) — szóla Reutter asszony, et à vrai digne vous en avez bien l'air, (s hogy igazat szóljak, kinézése után ítélve várhatni ezt öntől.) Kérem igyék egy kis puncsot, (vagy a mint ő kiejtje puncsot) jól elköltött oszonna után, igen kellemes és egészséges ital ez.”

En meghajtam magam, de ujból visszautasítottam. — Ő folytató:

„Érzem, — szóla egy ünnepélyes kortyintás után, — melyen érzem fontosságát a feladatnak, melylyel kedves leányom megbízott engem, mert nemde uram, tudva van ön előtt, hogy leányom vezet a közelben fennálló nőnevelő?”

„Ah! azt hittem ön a nővelde asszonyom. De valóban e perczben jut eszembe, hogy Reutter kisasszonyt és nem asszonyt hallék említettni.”

„En! oh nem! azt nem teszem. En viszem a háztartást s felügyelek a cselédekre, miként barátom, Pelet asszony felügyel fia házára — egyéb teendőm nincsen. Ah ön azt hitte, hogy én tanítok, órákat adok az osztályokban nemde?”

S ezzel elkezdett hosszan és hangosan nevetni, mintha a feltevés nagyon felizgatná képzelmet s bámulatosnak tűnne fel előtte.

„Asszonyom igaztalan ön maga iránt, ha ezt nevelésnek találja, — jegyzém meg erre, — ha nem ad tanórákat, ez alkalmasint csak azért történik, mert nincs kedve rá, nem pedig azért, mert nem volna képes” — így szólva gyorsan kivontam fejér zsebkendőmet s egész francziás kellemmel orromhoz emeltem azt, miközben könnyedén meghajtam magam előtte.

„Quel charmant jeune homme! (minő kedves fiatal ember ez!) mormogá halkan Pelet asszony. Madame Reutter pedig, ki flamand nő létere nem volt annyira hajlandó az érzélgésre, ujból csak nevetett.

(Folyt. köv.)

Elégia a húsról.

(Torda július hó.)

(Vége.)

Akkor a nagy országos áradatban, mely épen oly nagyszerű volt, mint kártékony, a hidegvérrel gondolkozók azt veték szemünkre, hogy politibusaink mind-mennyi poétákka lettek, kik az állam gépezet rozzant szekerébe pegazusaikat fogták, melyek ágaskodtak, prűszköltek s a légben száguldoztak, a helyett, hogy a szilárd föld országútján szép csöndesen elvontatták volna azt a kitűzött czélig. Azóta nagyot fordult a kerék, s minden poétából egyszerre politikus lett.

Melyik a jobb? bajos megmondani. Annyi tán mégis áll, hogy a poétákból lett politikusok soha

hűség feliratot, loyaltitást remélhetőleg tettekkel is kimutatja s a királyi leiratot köteles nyugalommal és belátással fogja meghallgatni. Lehetőségek, hogy az új választás még azon ülésben, melyben a királyi leiratot felolvassák, valószínűleg csütörtökön végbe megy s minthogy Stojkovits püspökre, ki mint biztosan tudjuk, egy hét óta Gasteinban időzik, szavazni nem szabad és a királyi biztos jul. 16-án tartott utasító beszéde szerint csak a magyar korona területén székelő, felszentelt görögkeleti megyés püspökre szabad szavazni, csak Grucis Nikánor és Kenyvelác püspökök ival lehet majd szavazni.

Hogy a congressus többsége minő magatartást fog követni, azt ma maguk a congressus tagjai sem mondhatják meg. A különböző hírek daczára valószínűnek tartjuk, hogy a congressus nagy része nem teendí le mandatumát, noha s „Zasztava” ma erre hívja fel a tagokat. Talán néhány tulzott ki fog maradni, de ők sem in corpore. A megmaradók vagy megejtik az új választást, vagy a terembe maradva tartózkodni fognak a szavazástól. Ha a többség még is letenné mandatumát, itt meg vannak győződve, hogy a korona a törvénytelen tette azonnal a congressus feloszlásával fog válaszolni s kinevezés után ján tölti be a patriarchai széket. De a többség e törvénytelen eljárása nem csak azt vonná maga után, hanem illetékes körökben azt is meg kezdenék fontolni, vajjon az 1868. IX. t. cz. öszhangzatban áll-e az állam érdekével s nem kell-e a görög egyház önkormányzatát szűkebb keretbe szorítani. Ezt kell meggondolniuk a congressus tagjainak.

Kerkapoly Károly beszéde

a képviselőház jul. 24-iki ülésén.

Kerkapoly Károly: T. ház! Nem tehetem, hogy annak kifejezésével ne kezdjem felszólalásomat, hogy mint a közvetlenül előttem szólott képviselő urat, úgy engem is meglepett, hozzá teszem, fájdalmasan meglepett azon ingerültség, azon izgatottság, melyet a tárgyalás alatt levő szakasz, különösen az annak 5-dik pontjában foglalt intézkedése e házban legközelebbi napokban felkeltett. Meglepett, mert azt sem a tárgyalás alatti kérdések természeté, sem azok által, mik e tekintetben ezen oldalról mondva lőnek, azon mérvben legalább igazoltnak nem ismerhetem el. (Helyeslés jobb felől.) Nem ismerhetem el a tárgynak mivelta által, s itt szándékosan akarok hallgatni a többi pontról, mint a melyek nem valóhatók azzal, hogy ez ingerültséget felkeltették, hanem szorítkozom egyedül a szakasz 5. pontjára. Az 5-dik pontban foglalt intézkedés természetes miveltnál fogva nem alkalmas arra, hogy motiválhassa azon igazalmat, azon ingerültséget, mely a tárgyalások közt föltámadt. Erre nézve nekem bizonyosságul nincs szükségem egyébre, mint Péchy Tamás t. képviselőtársam beszédére, melynek teljes objectivitását, higgadtságát el kell a ház színe előtt nyilvánosan ismernem. (Felkiáltások jobb felől: Ugy van!) Már pedig a 12-dik §-nak intézkedése meg volt akkor, mikor Péchy Tamás képviselő ur szólott, tehát ha ezen intézkedésnek mielőttiban rejlenék az ingerültség oka, neki tárgyilagoss nyugodtsággal nem lehetett volna szólnia. (Helyeslés jobb felől. Mozgás bal felől.)

Meg vagyok győződve arról, hogy ha az — a mit a törvény intendál, a házra nézve veszedelmes, ő nála nem kevésbé lett volna alkalmas felkölteni az indignatiót, mint társainál. Még sem költötte fel. Tehát nem ott kell keresni az okot. Én t. ház recriminálni ezentul legkevésbé szándékozom, de igazságot kérek ez kötelességünk, mert itt az ország ítélőszéke előtt állunk úgy is mint egyesek, úgy is mint pártok s azért nem hallgathatjuk el, ha pártunk részéről történt felszólalások a saját ingerültségnek okaiul tekintetnek. Ugyan ki ingerelte Szontagh Pál képv. urat, hogy ezen pártot politikai hypocrisisel és jezuizmussal vádolja? (Zajos helyeslés jobb felől.) Intencióját gyanúsítja, még mielőtt valaki ez oldalról száját feltáratná volna. (Élénk helyeslés jobbról. Nyugtalanosság a baloldalon.) És kérdem, ki kényszerítette a képviselőt urat, hogy meg ne maradjon azon a nyomon, melyet oly szépen mutatott ki előtte Péchy Tamás képviselő ur? Én nem tudom, de t. ház, ha a követ bedobjuk a vízbe, az általa keltett gyűrdzésnek követ előre kimérni senkinek sem áll hatalmában. Ezért az első szóra kell vigyázni, az első szót kell gondosan megmérni. És ha nem mondunk szándékkal, hanem kellő kiszámítás hiányában, a tulajdonlól követettett el a hiba, ne mélotzassanak okozni bennünket. (Helyeslés jobbról.) Ezeket csak mellékesen kívántam megjegyezni. Nem akarok hivaközni azon sorára a beszédeknek, melyek kezdetül végig intenciók tisztaságát véve gyanuba, elmondták itt és bőven kifejtették, mi mindent akarunk mi ezen intézkedésekkel és csupa oly dolgokat hoztak fel, melyeket a hazafiúi kötelesség megtilt.

Áttér ezután Tisza beszédének rövid méltatására, ki elismeri, hogy a szavazati jog nem velünk született jog, — ha az áll, szoros kapcsolatban kell hogy legyen az állam iránti kötelességekkel; majd így folytatja:

Ezen jogot nemcsak mi, de velünk együtt a t. balközép is nálunk általánosíthatónak ez idő szerint nem vélte, kimondván vezériférnia, hogy igen és oda kell közeledni, hogy mind tágabbá legyen a kör, a melyben megadható e jog, tehát, hogy a körnek tágítása a cél, nem pedig magának a jognak megadása a tágítás előtti. Ebben egyetértünk, s mindketten föltételekhez, censushoz véljük kötődőnek a választói jog megadását. Ugyan kérem, mi az a census, miért adjuk akár Péternek, akár Pálnak a

szavazati jogot, ha a censust fölmutatni bírja, vajjon a vagyonnak akarjuk-e mi a jogot adni, melylyel az bír? Tagadom. Akarjuk adni a vagyon által nyújtott képességnek az állam iránti kötelességek teljesítésére. (Élénk helyeslés jobb felől.) Csak külső jele, nem is mondom, hogy a legszerencsésebben választott, ismervé a censust azon tehetség meglétének, a mely föltétele a kötelességek teljesíthetőségének az illetők részéről. Én tudok jobb módot, meggyőződéseim szerint jobb ismérvet is s kötelességemnek is tartom afelé vergálni és leszek is bátor, hanem megüvve beszédem folyamában arra viszszerátni

A census jogszerűségét indokolja ezután, kiemelve, hogy a kinek elég vagyona van, megszerezhesse a kellő értelmi mivetséget. Hivatkozik Anglia és Belgiumra, hol, különösen utóbbi helyt, az adó befizetésül van szüntelen függővé téve a szavazati jog élvezete. Átcsapra azután hazai viszonyainkra, így szól: Ősi törvényhozásiuk, t. ház, az egyoldalu kedvezményezettnek osztályát nem ismerte s ennek köszönhetjük főmaradásunkat. Azon időben t. ház, midőn az állami közigazgatást nemcsak Magyarországnak, hanem egész Európának nem ismerte; midőn az igazságszolgáltatás patriarchalis vagy patrimonialis jellemű; fogva nem volt állami functió; midőn éppen azért az egyedüli kötelezettség az állam iránt a hadviselés volt: apáink nem így gondolkoztak, mint mi. A ki akkor az egyedüli kötelezettség teljesítése alól magát elvonta, attól nem a szavazati jogot vonták meg, azt — bizonyosság erre a székelő okmány — egy szerűen kettéhasították vagy szolgálásra dobták! Azt hiszem, hogy sokkal szigorubbak voltak, mint mi, természetesen a kor viszonyaihoz, durvasághoz képest. (Zaj bal felől.)

(Vége köv.)

Egészségügy.

A bécsi nemzetközi egészségügyi értekezlet bizottsága az európai tengeri quarantaint illetőleg tegnapielőtt előterjesztette jelentését. A bizottság előadja: dr. Fauvel Franciaországból; tagjai Alber-Glaustätten Ágoston lovag (Osztrák-Magyarországnak), dr. Bartolotti (Törökországnak), dr. Hirsch (Németországnak) és dr. Seaton (Angolországnak). A jelentés így hangzik: Uram! Azon bizottságnak, melyet önök a mult ülésen kiküldtek, hogy keressen alapelveket, egy oly egyezményhez, mely a cholera behurcolása ellen zárendszabályokat behozni kívánó államok közt megkötetnek, van szerencséje az értekezletnek a következőkben előterjesztani javaslatait, melyek az egyforma eljárás iránti egyezményhez alapelvekül szolgálhatnak:

A cholera behurcolása elleni tengeri zár csak azon hajókra alkalmazható, melyek járványos vagy pusztán gyanus kikötőkből jönnek.

1. §. Az inficiált kikötőkből jövő hajók megfigyelés alá vétetnek, mely a körülmények szerint egykét napig tarthat. Európa keleti államainak kikötőiben és egyebütt is, de itt csak kivételes esetekben, tíz napra terjeszthető ki a megfigyelés.

2. §. Ha az egészségügyi hatóságnak elég bizonyítéka van, hogy a hajón utközben sem cholera, sem gyanus eset nem fordult elő, a megfigyelés tartama az orvosi vizsgálatról számítandó 3—7 napban állapíttatik meg. Ha az utazás ily körülmények közt legalább is 7 napig tartott, a megfigyelés a szükséges constatások és netán szükséges fertőtlenítés eszközökkel végett 24 órára korlátoztatik. Az ezen categoriába tartozó eseteleknél a megfigyelő quarantaine a hajón eszközölhető, a mennyiben sem cholera, sem más gyanus eset elő nem fordult és a hajó egészségügyi viszonyai megengedik. Ez esetekben nem szükséges, hogy a hajó kirakodjék.

3. §. Ha az utazáson vagy a megérkezés után cholera vagy egyéb gyanus eset fordult elő, a meg nem betegedett személyek megfigyelésének tartama két napban állapíttatik meg, az idő azon naptól fogva számítatik, a melyen a személyek kórházban vagy kórház gyanánt használt helyen elkülönítettek. A betegek kiszállítatnak a hajóból és magánálól, a megfigyelés alatt álló személyekétől elkülönített helyiségben ápolatnak. A hajó és valamennyi tárgy, mely ragályos anyagok iránt fogékony, szigoruan fertőtleníttetnek, mire a fedélzeten maradt személyek hét napig megfigyelés alatt maradnak.

4. §. Gyanus, azaz járványos kikötők közelében levő kikötőkből jövő hajók, melyek szabad forgalmat folytattak a járványos kikötőkkel, megfigyelés alatt tartatnak, mely öt napnál tovább nem tart, ha a fedélzeten nem történt gyanus eset.

5. §. Oly hajók, melyeknek fedélzetén kívándorlók, vagy zárandokok vannak, vagy melyek általában veszélyeseknek tartatnak a közegészség, viszonyokra nézve, az előbb említett körülmények között különös örendszabályoknak vetetők alá, melyeket az érkezési kikötő egészségügyi hatósága határoz meg.

6. §. Ha a rendelkezésre álló segédeszközök a fentebb előirt intézkedések keresztülvitelét nem engedik meg, a hajó a legközelebbi kórházig vezettetik, megadatván a viszonyok igényelte segély.

7. §. Oly hajó, mely inficiált kikötőből indult és horgonyt vetve egy utban eső kikötőben, itt quarantaine megtartása nélkül közlekedett, úgy tekintetik, mintha inficiált kikötőből jöne.

8. §. Ha csak egyszerű gyanu forog fen, a fertőtlenítést nem kell okvetlenül eszközölni, de az egészségügyi hatóság elrendelheti azt, valahányszor szükségesnek látja.

9. §. Oly kikötő-helyben, hol a cholera járványosan lép fel, nem tartatik quarantaine, itt

csak a fertőtlenítési rendszabályok vételnek alkalmazásba.

Külföldi szemle.

Kolozsvár, jul. 26.

A francia nemzetgyűlés a napokban kezdé Perrier indítványát tárgyalni. A vita folyamáról e sorok írásakor még nincsenek tudósításaink, de számos körülmény oda mutat, hogy Perrier indítványa megbukik. Mac-Mahon oly határozottan ellene nyilatkozott s nagy befolyását oly erősen latba vetette, hogy az nem maradhat eredmény nélkül. Ugy látszik, hogy a kormánynak sikerült a régi majoritást — bonapártisták kivételével — újra egyesíteni s a legitimistákat is kiengesztelni. Ezt abból következtetheti, hogy a párt azt határozta, hogy nemcsak Perrier indítványa, hanem azon indítvány ellen is fog szavazni, mely a kamra feloszlását akarja.

A republikánusok ugyanis Perrier Kázmér indítványának bukása esetén azonnal azt fogják ajánlani, hogy a nemzetgyűlés feloszlattassék s új választások tartassanak. Az idevonatkozó indítványt Christophle balközépi fogja előterjesztani. Ez indítvány szerint, melyet 320 képviselő írt alá az új választások folyó évi szeptember 6-án tartatnának, az új kamra szept. 28-án ülne össze s csak formális megalkulása után érne véget a mostani kamra működése. Azonban ez indítvány elfogadására is kevés a remény. A szélsőjobb támogatása nélkül a köztársaságiak a kérdésben semmit sem tehetnek, minthogy éppen itt nem lehet a jobbközép támogatására számítaniok.

Ha Audiffret-Pasquier, Lavergne urak és elvtársaik Perrier indítványát bukni engedik, mely annak idején az ő activ vagy passiv támogatásuk által lőn sürgősen nyilvánítva, akkor szó sem lehet arról, hogy az elnapolást pártolják, mely eszme iránt mára sem viseltettek rokonszenvvel. A déli táviratok már kétségkívül tudósítást fognak hozni a tegnapi nagy küzdelem első stadiumáról, sőt talán végeredményéről is.

A spanyol csatáról újra rémhírek érkeznek. Mint Catalonia kormányzója jelenti, a carlisták ismét százhatszav foglyot lőttek agyon. A hadügy-miniszter megbízta a kormányzót, hogy a carlistapártiakra rendkívüli sarozot vessen, melynek jövedelméből a megöltök viszszzamaradt családjai fognak kárpótlást nyerni. Cuenca környékén a köztársaságiak némi sikert vívtak ki. A város, mely különösen fontos stratégiai pont, a lázadók kezében van ugyan, de ama két hadosztály egyike, mely az ostrom idején a város fölmentésére kiküldetett, de mint rendszeren, későn érkezett, Lopez dandárának vezetés alatt kiszabadította a városban foglyul esett köztársasági csapatokat; a kísérő carlisták közül hét tisztet, számos közkatonát elfogott, s fegyvert, lovat s hadiszert hatalmába kerített. Ez a siker azonban nem pótolja Cuenca elvesztését.

Az új versaillesi ministerek.

A Journal Officiel a köztársaság elnökének két okmányát teszi közzé, a melyek báró Chabaud-Latour tábornok, a nemzetgyűlés alelnökének, belügy-miniszterré, és Mathien Bodet urnak pénzügyminiszterré történt kinevezését jelentik.

Az új belügyminiszter, a hetvenéves Chabaud-Latour tábornok, valamint Guizot, a kinek politikájához mint a képviselőház tagja Jajos Fülöp kormány alatt csatlakozott nimes-i születésű, merev hugenotta és az Orleans ház rettenhetlen híve. Mint műszaki tiszt főnyes pályát végzett. Mikor az 1870-iki háboru kitört, már egy év óta a tartalékba helyezték; Páris ostroma alatt ismét a tényleges szolgálatba lépett és az erődítések védelmét vette által, a melyek fölépítésénél 1840-ben ő maga is tervet készített. A nemzetgyűlésben azután a jobb centrumban, a melynek vezetőihez még ma is tartozik, foglalt helyet, és később, mikor e párt meghasonlott Brogliehez és eszméihez szegődött. Mathieu Bodet, az új pénzügyminiszter, Casimir Périer javaslatát pártolja, Chabaud-Latour pedig ellenzi s így a ház jobb centrumát képviseli a ministeriumban. Még mindig tagja a védelmi bizottságnak, a mely minőségben a minap jelentést tett a kamarának az erődítési munkálatokról. A Bazaine elleni pörben a bírálók közül ügyességével és éles eszével tűnt ki, és hasonló dicsegetben részesítették azok is, kik egy évvel ezelőtt a reformált egyház gyűlésén látták, a hol Guizot ur mellett az orthodox iránynak leghivatalosabb képviselője volt. Chabaud-Latour báró nagyon gazdag, Thissell, Casimir Périer-vel és egyebekkel az anizni vagyár igazgató-tanácsosa. Fia, Artur de Chabaud Latour mint Cher-departement képviselője, szintén a jobb centrumban foglalt helyet. Az ultrakonzervatívok ép oly örömmel gratuláltak egymásnak Chabaud-Latournak belügyminiszterré történt kinevezésére főltyán, mint ha Gabriel Belcastre saját személyében bízták volna a belügy-ministeri tárczát.

Magne urnak utódja, Mathien Bodet, a nemzetgyűlés legnagyobb részének bizalmát bírja mint kipróbált szakférfi. Mathien Bodet tulajdonképpen ügyvéd, de már évek óta a nemzetgazdászattal foglalkozik és e téren nagy hírnévre tett szert. Már Goulard is megkísértette május 16-án őt a ministeriumba való belépésre bírni; ez azonban akkor nem sikerült. A konzervatív köztársaságiak Mathien Bodet-t az övéikhez számítják, valamint Léon de Lavergne-t is és egyéb tagjait a jobb centrumnak, kik hosszú el-

lentállás és habozás után végre szükségből köztársaságiakká lettek.

A kormány jelenlegi alkotában egyetért, és így, mint az Agence Havas a fontebbiekkel némi ellentétben írja, a csütörtöki ülésében egyhanguan Casimir Périer indítványa ellen fog nyilatkozni és azt fogja kívánni, hogy a Fourton által a tábornagy nevében szükségesekek nyilvánított törvényjavaslatokat fogadják el. A baloldal ellenben oda működik, hogy Périer indítványának elvetése után, a mi jelenleg több mint valószínű, Christophle ur által a nemzetgyűlés feloszlását fogja indítványba hozni.

E hó 23-ról távirják Versaillesből, hogy a kamara feloszlását célozó indítványnak több kilátása van az elfogadásra, mint Casimir Périer javaslatainak. A Presse pedig azt írja, hogy Thiers a nemzetgyűlésnek haladéktalan feloszlátása mellett nyilatkozott valamennyi alkotmányos indítvány ellenében.

Nevezések az 1874. évi kolozsvári versenyekre.

Államdíj 200 arany.

1. Br. Wesselyényi Béla: Boulotte 3 év stpj. k. a. Demi Castor, a Eugenia.
2. Gr. Festetics Pál: Kedvenc 3 év p. m. a. Ostreger Tourterelle.
3. ifj. gr. Almási Kálmán: Wood-Nympehe 3 év p. k. a. Bois-Roussel. a. Mary-Hyll.
4. Baltazi Aristid: Lady-Patrones 3 év p. k. a. Buccaneer, a. Louise Bonne.

Államdíj 300 arany.

1. Br. Wesselyényi Béla: Etelka id. p. k. ap. Viola félvér.
2. Ugyanaz Donna-Diana 3 év p. k. a. Demi-Castor a. Turadoul.
3. Legid. gr. Teleki Domokos: Ara 3 év. p. k. a. Gladiator a. Scandal.
4. Gr. Bethlen Sándor: Haris 3. év p. m. a. Gladiator a. Haris.
5. Ugyanaz Cables 4 év der. m. a. félvér a. Vignette.

Államdíj 500 arany.

1. Br. Wesselyényi Béla: Prince-Páris 4 év p. m. a. The Duce a. Abbas.
2. ifj. gr. Nidasdi Ferenoz: Gama-Cock 4 év p. m. a. Buccaneer a. Gama-Pallet.
3. Ugyanaz Babér 4 év ap. k. a. Ely a. Beeswing.
4. gr. Festetics Pál: Kedvenc 3 év p. a. Ostreger a. Tourterelle.
5. Gr. Szapary Iván: Verbena id. s. k. a. Compromise a. Vignette.
6. Gr. Kinsky Oskavian Krischna b. év p. m. a. Starke, a. Myhope.
7. Baltazi Aristid Lady-Patrones 3 év p. k. a. Buccaneer a. Louise-Bonne.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, július 27. 1874.

— A kolozsvári m. kir. egyetemen megüresedett szemészeti kórodai tanszékre, melylyel rendszeren kinevezése esetén évi 2000 frt fizetéssel és 300 frt lakbérlettel, rendkívüli tanár kinevezése esetén pedig évi 1200 frt fizetéssel és 250 frt lakbérrel van öszekötve, a pályázót a hivatalos értesítőben közzé van téve. A folyamodványok szept. hó végéig benyújtandók.

— A kolozsvári polgári lövész egyesület tegnapra hirdett közgyűlést, a megjelent tagok csekély száma miatt nem tartotta meg. — A második közgyűlés vasárnapoz egy hétre lesz öszehíva s ekkor az alapszabály értelmében a meg nem jelentekre való tekintet nélkül, határozni fognak a jelenlevők.

— A kolozsvári polgári lövöldében tegnap délután érdekes ünnepély folyt le. A lövészegylet buzgóderék lövészestere, Dr. Haller Károly ur ugyanis az általa eszközölt első szegilövés emlékére díszes keretben egy képet készített, mely sikerült s kifejező voltánál fogva méltó buzdításul szolgálhat többi lövészeink előtt is a szép példa követésére. A leleplezési ünnepély 6 óra tájban ment vége. A fegyverek hangversenye kis időre elnémult s az ünnepelt biztoskezü lövész lelkes testvéri szózatot intézett a lövészársakhoz előre bocsátva, hogy nem dicshagy vagy büszg indítá a kép készítésére, hanem ez által csak a lövészegyletek körében meghonosult szép szokásnak kívánt hódolni s öhajlja azért, hogy példája minél több követőre találjon. Haragó egyhangú éljen zugás követé az lövészestere ur szavait, mire a fátoly a képről lehullott. A csinos festmény mörleg tartó jobbot ábrázol, a serpenyő egyik fölszálló felében e szó „gáncsolni,” a másikkban pedig „jobban tenni” olvasható. A képen e fölirat áll: „Az első szegilövés emlékére, május 31-én 1874 lövészestere dr. Haller Károly.” A lövészestere ur által adott áldomás után vigan folytatták lövészeink a férfias munkát csaknem 7 óráig.

— Lapunk szerkesztője táviratilag utasított bennünket, hogy a lap terét többé ne vesztegesse. Lelkes Miska szellemi (?) totágzat-állásaira. Minden rugdolódást önneggedással tűr, csak azt az egy grátiát kéri ki magának, hogy ne — nagyságolják. A felelősséget, különben, távollétében is hordozza a lap öszes tartalmáért. Kötelességünknek tartjuk a szerkesztő ez utasításának engedelmeskedni, noha nehezebb, mert — nézetünk szerint — a sajtó előadhatatlan feladata a hóbortokat főleg ha azok egy közintézet érdekeit, egy nemzet kegyeletet érzelmét,

vagy az irodalmi s társadalmi morált sértők — újra és újra, egészen a vének hullásig ostromozni, még akkor is, ha az illető a szerkesztőnek nem csak kollégája, hanem édes testvére volna is, mert a magasabb rendű tekintetek előtt a kisebb rendűeknek mindig és mindig háttérbe kell szoruliuk. Ez esetben azonban az az egy vigasztal, hogy értesülésként dr. Lelkes Hugó, akarjuk mondani Meltz Miska pinczér Fehérvárról? Kolozsvárra tette át lakását s Strasser vendéglőjében a megürit Zalkellneri állomást foglalta el s így kilátásunk lehet arra, hogy e neki való minőségében — ha nem is a német irodalom aethetikai méltatásának és a Petőfi-kultuszának, de legalább az éhez és szomjózó közönségnek fog némi szolgálatot tenni s tán még hobortjaiból is idővel kigyógyul, ha az egyetem orvosi fakultása kellő figyelmére méltatja. Annyi bizonyos, hogy ez a nagyságos pinczér — magyarországi táj szótól szerint „jelős egy szerző” s hobortja, ez idő szerint, több mint kéne.

— A sétatőregylet szorgalmas kertészénél, Varga Mihálynál a legszebb és legváltozatosabb szobai növényfajok virággyűjteményei várnak eladásra. Minthát árak nagyon mérsékelt, a legjobbitunk szerint ajánlhatjuk a derék férfit a virágkedvelők figyelmébe. Nem tartjuk érdektelennek ezáltal azt is megemlíteni, hogy említett kertész a rózsák szemzését is a legnagyobb ügyességgel és pontossággal végzi s e tekintetben is működésével egyeseknek igen előnyös szolgálatokat tehet.

— Kassainé, Jászl Mari asszony tegnapelőtt „Essex gróf”-ban lépett fel nyári színházunkban először. A közönség tüntető tapsal fogadta a művésznőt s az elfoglalt zártkörű tömött sorai is azt bizonyították, hogy ő városunknak várt vendége. Kassainénak ezelőtt kissé darabos jártékán Pest, ugy látszik, nagyon sokat simított s mint „Erzsébet királyné” első fellépésével is nagy hatást aratott; imponáló, megnyerő alakja, mély, erőteljes hangja, nyugodt, átgondolt s ezért hatásos szavallata, értelmes és sokat mondó arczjátéka, mozdulataiban a kiemelkedő méltóság kinyomata, — magában foglalja mindazt, mi az országnak egy első rangú színésznőt ígér s csak plasztikájának sok helyett a természetessé való szorosabb összehangba hozása, a mozdulatoknak s olykor a hangnak is az átmeneteknél még nagyobb hajlékonysága szükséges hozzá, hogy az ígért valósággá váljon. A színi művészet legfőbb criteriuma, hogy ne léssek meg a színpadon, hogy a színész mozdulatait kigondolta s a szerint alkalmazza a felmerülő eszményekhez; a szemlélőnek itt csupán a különböző színi momentumok, önkénytelen bánságok kell látnia a színésznőn az általa kidolgozott magatartást. Kassainétól e tekintetben még van mit várnunk. Meglehet, hogy ma a „Hazai”-ban, mint Dolores, mely egyik kedvenc szerepe, kevesebb pontot hagy fen a várakozásra. Némethy Irma (Rutland grófnő) mintegy maga is kintüntetni látszott színi képességét s igen jól játszott. Kovács Gyulának Essex egyik választott szerepe s mint ilyen, hatásos játszata, habár heve olykor nyelvet annyira feloldotta, hogy beszédét alig lehetett érteni. Szigligeti, mint Jonathan esetlenkedett s Kovácsné jeleneteiben legfeljebb a ruha játszott, magát mfntha csak a darab hurcolta volna magával.

— Gerecs János jutalomjátékán holnap „Három pár cipő” című életkép kerül színre.

— Necrolog. Filep Samu köztisztviselőben álló városi főispánunkat mély családi gyász érte, szeretett édes anyja ugyanis öz. Filep Simele né született Teleky Károlina, f. év. július hó 26-án reggeli 8 órakor életének 84-ik, özvegységének 45-ik évében végelegyengülés következtében kimúlt. Hűlt tetemei f. hó 27-én d. u. 6 órakor fogtak a belkirályutczára 43. sz. háztól rövid halotti urna után, a köztemetőbe helyezgetalolra elhelyezni. Béke poraira!

— Boudet légújítás tegnap délutánra hirdettet légutazása igen diszes számú közönséget vonzott a helyb. ev. ref. kollégium udvarára. A katona zenekar immár bevégzé játékát, a léggömböt megtöltő szalmakévív izzó fénynyol lángoltak, azonban a szeles idő miatt Boudet minden erőlködése megbiusult s a közönség kedveszetten oszlott szét. Boudet ur mihamarabb beváltja szavát s így a közönségnek nem marad egyéb vigasztalása, mint várni és remélni.

— Dr. Kovács Sebestyén arhoz, Deák Ferenc orvosához, az orsz. Deákpárt tagjai, jul. 23-diki kelettel a következő levelet intézték: „Deák Ferenc nagy bazánkfa buzamosabb idő óta súlyos betegségben szenved s tudomásunkra Milgód által ápoltatik s gyógytatik, oly nagy szorgalom, sikeres s fáradatlan buzalommal, hogy hazafui szent kötelességet velnek mulasztani, ha ez alkalommal, midőn a jelen állásnak berekesztésével szélesz-lunk, elismerésünk és tisztelettel párosult közönségünk kifejezését nem adnánk. Fogadjá tehát Miltgód szívesen e nyilatkozatokat, melyhez azon reményt csatoljuk, hogy a jó isten kegyének és Miltgód buzgalmaságának sikerülend nagy hazánkfának megrongált egészségét helyreállítani, sőt a haza szolgálatának visszaszerezni.” (Következnek az aláírások.)

— Fogarassi Mihály ord. püspök a szebeni apácák intézetének mintájára Gy.-Szt. Miklóson is épített a szegény leányok részére egy nevelő intézetet. Az említett czélra a szükséges építési anyagok már be is vásároltattak.

— Li-zt és a pápa. A pápa f. hó 16 dikán külön kihallgatáson fogadta Liszt Ferencet s a legkisebb szavakban biztosította kegyéről. Ezzel a kibékülés megtörtént. Liszt és a pápa közt — mint tudva van — pár év előtt némi feszültség uralkodott.

A zenekirály sértődve hagyta el Rómát s több évig nem jelentkezett a Monte Márión. A feszültség oka a pápa egy nyilatkozatában rejlett, mely nem igen volt bizelgő Lisztre nézve. A szent atya most magatette meg az első lépést a kibékülésre. Egy óránál tovább beszélgetett Lisztal s a vallási zene terén szerzett nagy érdemeit többször hangszolyta. Végül szerencsét kívánt neki legújabb oratoriuma irá-ához.

— A kötelesség teljesítés áldozata. Déváról írják: Mult hó 28-án a hondoni zsendár állomáról, Lövi Mendel és Rhein György újoncz zsendárokból álló fedezet alatt Aradi Rózsa 50 frtra menő lopási büntényért körünkbe kísértetett. A legyeczszó Harónál az áradi Marosba ugrott; a mellette levő s uszni tudó Mendel Lövi azonnal letette fegyverét s teljes ruházatban a hullámokba ugrott, hogy a tolvajt megragadjja. A nő azonban átkarolta a zsendárt, minnek következtében ez az uszásban akadályozva lévén, Aradi Rózsalal együtt a habokban találta sirtját. Rhein György s két utazó megkísérték ugyan őket kimenteni, de egészen sikertelenül, mivel a víz mély s az áradás rendkívüli nagy vala. A zsendár hullája e hó 3-án Vecselnél; Aradi Rózsa pedig Dévánál ugyanazon napon találtatott meg. Az első Vecselben, az utóbbi Déván temettetett el.

— Szébenzékbe kebeleztet Felek községe a napokban nagy tűzvész által volt látogatva. Összesen mintegy 80 épület lett a lángok martalékává.

— Hymen. Sipos Gábor ügyvédjelölt szombaton jegyezte el Schütz Bella k. a.-t.

— Zollner István a hírhedt kereskedelmi ál-tanár, ki csalis miatt már többször el volt ítélve — mint halljuk — Budapesten meghalt.

— Dr. Szombathy Ignác volt udvarhelyi reál-tanodai tanár egy kis füzetet adott ki, mely Udvarhely szék és város rövid, de igen részletes irását tartalmazza. A füzet Sz. Udvarhelyt Becsek Dániel nyomdájában jelent meg. Ára (P).

— Gyula községeben tegnap délután nagy tűzvész uralkodott. Az ugynevezett „Papok” utczájában mintegy 25 ház hamvaft el. Ezen nagy község, melyben annyi tekintélyes birtokos lakik — mint értesítenek — egyetlen vízipuskával sem rendelkezik.

— Cs.-sz. mártoni Szabó Ferencz cs. kir. nyugalm. főhadnagy élete 85-ik évében folyó hó 24-én meghalt. — Béke lengjen porai felett!

— Tűzvész. N.-Egyedről f. hó 25-ről vesszük a következő sorokat. A sokat süjtött Euyed jóra való polgárságát ma délután félegyre megint lármarhang zudította össze, legjelesebb polgárunk, Bartha János esüében, Gründfeld izraelita szomszédságában — a mint a hir mondja idegen cseplők gondatlansága miatt — tűz ütött ki; a roppant szél és szárazság miatt néhány percz alatt az említett két dorék polgar minden termények és gazdasági épületeik alig 5-6 percz alatt lángok martaléka lett s ezeken kívül még 3 polgarház és minden építményei s a jeles törvényeségi épület fedélzete konyhája és minden mellék épületei alig 1 órai idő alatt a dühögő szél által borzasztó sebességgel hajtott lángok és égő üszkök áldozatai lettek a kár értéke még e perczben nem tudatik, a tűz 5 órakor teljesen elvan folytva. Hogy a roppant szél dühögése alatt az egész magyar utca s városunk nagyrésze a tűz martaléka nem lettek, s csak az alig 40 számra felszaporodott jelesen vezetett újoncz önkéntes tűzoltóink ügyessége és áldozatkészségének köszönhető, valamint az egész polgarvágnak is, mely gyorsan megjelent a szerencsétlenség, színhelyén.

— Farkas Béni s társai rablógylkossági bűnügyében, mely mind terjedelmére, mind érdekességére nézve jelenleg Erdélyben páratlan, a vég tárgyalás sept. 21 és következő napjain fog megtartatni M.-Vásárhelyt. Van összesen 22 vádlott, kiknek fedelme 10 üggyé között osztatik fel.

— Jókal regénye Bismarckról. Jókal az „Üstökös”-ben következőket beszéli: 1866 előtt egy napon megjelent báró L. P. magyar mágus a már akkor „legjobbban gyűlölt” cancellár írószobájában s fölslágitotta Bismarckot, hogy löjön rá. A vasmere nem igen szokott tréfálni s két lépésnyi távolból rá-süté revolverének mind az öt csövét. A látogató meg sem ingott a lövések alatt. A golyók lepotyogtak kabátjáról. Többrét összehajtott s erősen összevart atlasz ing volt rajta, melynek ruganyossága egészen elvette a kilőtt golyó erejét. Ez iagat a magyar mágus Bismarcknak ajánlotta föl, s arra a kérdésre, hogy mit kíván érte? azt felelte a magyar báró: „Azt, hogy verje meg ön az osztrákokat”. „Az ugy is meglesz” felelt neki Bismarck. Néhány nap mulva hirtérkezett, hogy Bismarckot Berlin legnépesebb sétányán „unter dem Linden”. megtámadta egy békerajongó fiatal ember, Blind Fiigyes s mielőtt lefegyverezheték volna, közvetlenül közelből ötször lött rá revolverrel. A hirlapok följegyzék, hogy Bismarck nevetett e lövések alatt. Egy lövés sem sértette meg. S hogy Bismarck viszont mint váltotta be ígértét, arról beszél az 1866-ki év.

— A kétéfjű csalogány férjhez megy, írja egy francia lap. A boldog vőlegény természetesen excentrikus angol, kinek állítólag roppant vagyon van. A lakzi Petrarka és Laura városában, Avignonban fog megtartatni e hó végén. Hanem a boldog házasságnak mégis áll valami útjában, és ez az, hogy Avignon polgarimestere előrelátásból kérdést intézett a főtörvényszékhez Aixba, hogy vajjon megengedheti-e ez egybekelést anélkül, hogy bigamiához segédkezet nyújtson. A szerelmes pár türelmetlenül várja a törvényszék választát.

— Az orosz kormány a badseregnél a szakáll viselését megengedni szándékozik. Az „Odessky

Vestnik” ezen rendszabilyt annál kívánatosabbnak tartja, mertigen sok oly hitszakadárall a katonai szolgálatban, a kiknek vallásuk tilja a borotválást s kik tehát, ha felebbvalóik által szakálluk levételére szolltatnak fel, gyakran e parancsnak nem engedelmeskednek, minak folytán a hadbíróságok által fegyvelni vétség miatt súlyos büntetésekre ítélhetnek, a mint ez nem régen Kronstadtban is egy hadi teagerészszel történt.

— Garibaldi életmódjáról ezeket írja a marsalai hősök egyike az „Eco di Sardegná”-ban: „Egészégi állapota viszonylagosan jó, mindamellett, hogy mankón kell járnia. Mihelyt elvégezte levelezéseit, azonnal széttekint 22 méhka között, ezután meglátogatja 22 éves harci ménejét, „Marsalat”, melyet sajátkezűleg kenyérral etet. A 16 rendkívül ragaszkodik gazdájához s hosszasan kíséri őt szemével, ha az istőlől kilép. A zasan többi részét az ősz tábornok könyvek és hirlapok olvasásával tölti.”

— Egy roppant nagy lábú vri ember fénymenteltat ki eszmáit nem rég Berlinben egy nyilvános eszmáitöltő helyen. Mindkét eszma az illető urnak lábán volt. Így ment a tisztítás. Az egyik eszmát már kifényesítvén a szolgál, így adá értékre az urnak, hogy már most tartsa oda a másik lábát. „Kérem alásan, cseréljen w ggent.”

— Harminezöt aristokrata nő a törvényszék előtt. Ritka eset, hogy a vádlottak padján annyi és ily magasrangú nők együtt üljenek, mint a minap Burgsteinfurton történt Németországban. Pontban 10 órakor megjelentek a bírák, és nemsokára rá tizenhét vádlott, valamennyien férfisíreketben és helyet foglalnak szemben a bírakkal a vádlottak padján, melyet ez egyszer kivételesen puha székekkel pótoltak. A tárgyalás kezdetén fölolvasták a vádiratot, mely szerint a vádlottak a büntetőtörvénykönyv 185. §-át sértették meg, ez évi február 3-dikán dr. Brückmann münsteri püspöknek föliratot nyújtván át. Ebben a föliratban, melyet ötven hölgy irt alá és nyújtott át a püspöknek, és a mely végül nyomtatásban is megjelent, szót többek közt „elvakult hatalmakról”, kik rablást követtek el a püspök vagyonán, és végül „hőhér legényekkel” hasonlítják össze, kik „Jézus Krisztust keresztre feszítették.” Eredetileg 52 hölgy ellen emeltek vádat, de 17 ellenében fiatal koruk miatt eljettették a vádat és Solms-Braunsfels herczegnő ellenében külön eljárás rendeltetett el. — Az első (megjelent) vádlott Asseburg grófnő volt. A vádlott az elnök kérdésre kijelenti, hogy püspökének csupán részvételét akarta kifejezni, de távolról sem állott szándékában a münsteri törvényszéket megsértetni. Az elnök kérdésre, hogy ő maga fogalmazta e a föliratot, vádlott azt feleli: „Az az én dolgom: erre nem fogok felelni.” Az elnök erre azt kérdezi, vajjon helyeseknek tartotta-e a föliratban foglalt kifejezéseket? a grófnő erre azt feleli: „Mindenesetre, nagyon helyeseknek — és még ma is azoknak tartanám.” Elnök: És kit értett ön az „elvakult hatalmak” stb. alatt? Vádlott: E kérdésre vonatkozólag megtagadok minden fölvilágosítást. — Droste-Hülshoff Sároka bérón az elnök azon kérdésre, hogy mások készítették-e a fölirat aláírására, szüneten azt feleli: „Ez iránt megtagadok minden fölvilágosítást.” — Galeu Anna grófnő szintén a püspök iránti részvételét akarta a föliratban kifejezni; különben azt sa tudta, létezik e münsteri törvényszék avagy sem. — Böselager Adolfin barónő szintén kijelenti, hogy részletes kérdésekre nem fog válaszolni. — Böselager-Hecen Klára baróné, arra a kérdésre, hogy ismerete-e a fölirat tartalmát, szintén fölindulva azt feleli: „E kérdésre nem fogok válaszolni.” — Ketteler Cecilia barónő a hozzá intézett kérdésekre fölindult hangon azt válaszolja: „Az elővizsgálaton má 1 1/2 óra hosszat kérdeztek; vallomásomhoz nincs mit hozzá tennem.” Vádlott ezután nyugodtan felel a kérdésekre, végül aztán kinyilatkoztatja: „Most már eleget feleltem!” — Herff-Schmierung Terézia grófnő kijelenti, hogy ő egyáltalán semmire sem fog válaszolni — Elnök figyelmezteti, hogy ez bajos lehetne né nézve; vádlott erre azt válaszolja: „Ismétlem, hogy nem akarok semminemű disputációban résztvenni.” — Tizenkét óra után a törvényszék visszavonult és háromnegyedórai tanácskozás után kimondta az ítéletet, hogy Droste-Vischering és Hesselrode-Reichenstein grófnők 200 tallérnyi pénzbírságra vagy nemfizetése esetére hatheti fogságra, a többi nők pedig 100 tallérnyi pénzbírságra vagy ennek megfelelő háromheti fogságra ítéltettek. — A négy nő, ki irásban kijelentette, hogy nem birt tudomással a fölirat tartalmáról, a vád alól fölmentetett.

— Irodalmi curiosum. A. M. Holtermanni, de nequitia advocatorum, von Tücken und Bubenstücken der Advocaten und deren Gebet. Cum judicio defensivo Francisci Clientis, dicto Virgae! Virgae! Freientagae, anno MDCLXXXIV. E furcsa könyv egy czimképpel van ellátva s kapható Stein János könyvkereskedésében (Kolozsvárt. Ára 3 frt.)

— Könyvszemle. A magyar-német-francia és angol irodalom újabb termékeiből Stein János erdmuzeum egyleti könyvkereskedésébe Kolozsv. megérkeztek. B. Bötvös József beszédei. Először összegyűjtve. 1-ső kötet cabinet-diszkadás. 1 frt. — Leves Szász K. Göthe élete, negyedik füzet, füzetenként 1 frt. — Anthologia Fábán Gábor magyarított Lucratiusából és Argonauticonából 1 frt. — Fejes István, egyházi beszédek. I. füzet. 2 frt. — Balogh, halotti bucsuztatók; alkalmakra írva, 70 kr. — Magyarországi rendeletek tóra. 1874. II-ik füzet, ára 50 kr. — A magyar korona területén levő ország

vasutakra érvényes üzlet szabályzat. 35 kr. — Penn, der slavische Bauernkönig. Historischer Roman 2 Bände 4 fl 05 kr. — Awdjeff, Tamarin und Iwanow. Roman. 2 Bände. 5 fl. 40 kr. Grün, das Forsthaus in den Vogesen. Wahrheit und Dichtung 60 kr. — Mühlbach, Kaiser József und die Mäherinnen. 3 fl. — Collins Wilkie, die weisse Frau. 1 fl 80 kr. Eckstein, Novellen. 2 Bände 1 fl 20 kr. — Bölot, Hélène et Mathilde 3-me edition. 1 fl 80 kr. Lytton Robert, Fables in Song. in wo volumes. 1 fl 92 kr.

Felelős szerkesztő: Szász Béla

A közönség köréből.*)

Rogoz, 1874. július hó 23-án.

Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapja 156-ik számában „Deés, 1874. július 3-áról kelt tudósításával „r.” „l.” ur, hogy mennyiben kívánta Be'só-Szolnokmegye legközelebbi rendes évnegyedes gyűlése tárgyalásainak eredményét hiven a nyilvánosság elé hozni mellőzve, egyedül tudósításának azon pontjára, mely a „Molnár ügyről” szól, s melyben az állítatik, hogy én feladom Várna és Préda urak azon nyilatkozatát, miszerint az ellenem emelt panaszoktól ellállani kívánunk s kéri a megye bizottságát, hogy engem szolgabírói állomásomba helyezzen vissza, „k sz tudomásulag jól díjaztam, saját egyéni becsületem megóvása tekintetéből a közvéleménnyel, s nem „r.” „l.” urral szemben, kit erre érdemeimnek sem tartok, ismerem kötelességemnek a tekintetes szerkesztő ur becses engedelmeivel pár szót reflectálni.

Tisztelt „r. l.” ur nem akarom én is önnek szép jellemét és tulajdonságait szelőztetni, habár joggal tehetném azt; rágalmaszai megvetést nem, inkább szánalmat keltett fel bennem, s őszintén megvallom, mélyen sajnálom önt őrljögő helyzetében s igazán féltöm, hogy heivenkedésnek közepette a Ppcedrus békájának sorsára jut, s kihaladva e megyének csak gyászt és keserű fájdalmat okozand.

De tekintetbe véve azon körülményt, hogy ön „r. l.” ur e megye közönsége előtt jól ehet ismeretes egyéniség bár, de a nagy közönség előtt tudomásom szerint ezen érdemet még magának ki nem vinta, s az képes elhinni az ön rágalmaszánál egyébnek nem nevezhető tudósítását, éppen ezen körülmény kényszerít engem felhívni önt uram, miszerint azon állítását, hogy én az érdekében Preda és Várna urak által beadott nyilatkozatot köztudomásulag jól díjaztam 15 nap alatt, bár egy árva tanuval is, mit miután köztudomásu dolog azt hiszem csak kap, igazolni sziveskedjék, mivel ellenesetben határozottan kijelentem, hogy én az irt idő alatt ebbei igazolóját teljesíteni elmulasztá, ön ellen, mint ki a közvélemény előtt saját becsületemben, mihez hála az égnek szennyfölt még semmi tekintetben nem fért, megsértett, a saját pert megindítani el nem mulasztom. Jelen felhívással csak azért késtem ily soká, mivel e tekintetbe Várna urak, kit ön szállításra hívott fel, s ki az ellenem emelt vádjait még a mult évben vissza vont, — nyilatkozatát vártam.

Molnár Sándor.

Minden betegnek erő és egészség

gyógyszer és költség nélkül:

az igen kellemes

Revalescière Du Barry

Londonból. (200—209)

Minden szenvedőnek egészség a delcat Revalescière du Barry által, a mely gyógyszer használatát és költség nélkül a következő betegségeket gyógyítja: Gyomor-, ideg-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákchárta-, légszagt-, hideg-, vesebajokat, tuberculost, asztmát, asztmát, hurutot, emésztés hiányt, dugulást, vérletet, álmatsátságot, gyengeséget, aranyért, vízkört, hideglázt, szédülést, vértolulást, tüdőgást émeget és hányást még telherben is, diabetes, lúskomor-ságot, orványságot, csútt, kövérséget, sápkört. Kivonat 76-000 bizonyítványból gyógyulásokról, melyek minden gyógyszerrel dacoltak.

68471. sz. bizonyítvány.

Prunetto (Mondovi mellett) 26. okt. 1873.

Uram! Biztosítom ön, hogy a mióta a csodálatos Revalescière du Barryt használtam, az az két év óta, agorkom nehezeget nem érzem, sem 84 évem tarhat. Lábatraim ismét karcsuk, látásom oly jó, hogy nincs szemüveg szükségem; gyomrom erős, mint 30 éves koromban — szoval megijodva érzem magam; púdikálok, gyóatokat, belekelek látogatók, meglehetősen hosszú utakat teszek gyalog, eszem tiszta, emlékező tehetőségem friss. Kérem e nyilatkozatomat közzétenni, a hol önnök tetszik. Aláíratok szolgálja.

Castelli Péter, ábbé,

bachal-és titud-prunettói plébános a mondovi kerületben

75.705 sz. bizonyítv.

Bécs, Praterstr. 22. május 1871.

Hálával tartozom önnek azon eredményért, amelyet kitűnő Revalescièreje ritjam gyakorolt. Gyakran szenvedtem: t. i. gyomorgöröcsben, hurutban és vérhasban, a melyektől kitűnő szere megmentett.

Grossmann L.

Táplálékban lévő a husnál, a Revalescière éteseknél gyermekeknek 50-szer olcsóbb a gyógyszer.

1/2 fontos bádogszelvényben 1 frt 40 kr. 1 font 2 frt 50 kr., 2 font 4 frt 50 kr., 5 font 10 frt, 12 font 20 frt, 24 font 36 frt. Revalescière kétszeresült szelvényben 2 frt 66 kr és 4 frt 50 kr. Revalescière csokoládé porban és táblákban 12 csészére 1 frt 50 kr. 24 csészére 2 frt 50 kr, 48 csészére 4 frt 50 kr. Porban 120 csészére 10 frt. 288 csészére 20 frt, 576 csészére 36 frt. Kapható Barry du Barry és társa által Bécsben, Wallfischgasse 8 sz. Valamint minden városban jó gyógyszerésznél és tüzserárnál; a bécsi ház el is küldi minden irányba postai utánvét mellett.

Kolozsvárt: Binder Károlyné. Debreczenben: M. álovis István a „Kigyóhoz” címzett gyógyszerárban. Dunaföldvárt: Nadnera Pálné. Brassóban: Fabik Ede és Jekusián. Gyula-Fehérvárt: Mihelyes Zsigmond gyógyszerésznél. Marosvásárhelyt: Fogarassy Demeterné. Pó teni Török Józsefnél. Temesvárt: Quirinyi Alajos és városi gyógyszerárban

*) E közzétett felvilágosításoknak szánt rovat alatt közleményekért csupán a saját-hatóság irányában vállal felelősséget

„Merk.”

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék vizsgáló bírósága által közhirre tétetik, miszerint **follyó hó 17-én** Kolozsvárra a hidutezában 300—400 o. é. frtnyi közhitei papiros (bankjegy) találtatott. Ennek alapján a kérdéselt összeg tulajdonosa felhivatik, hogy ezen vizsgáló bíróságnál haladéktalanul jelentkezze.

Kolozsvár, 1874. július 24.

A kolozsvári kir. törvényszék vizsgáló bíróságától.
MIKÓ IMRE.

(259)

Arverési hirdetmény.

(2—3)

A kolozsvári tek. kir. törvényszék f. é. Julius hó 14-én 7549 sz. a. kelt végzésénél fogva aldirottat a Karvázy Gyula féle csődtömeghez tartozó ingóságok u. m. fűszer, bor, liqueur neműek, bolti felszerelvények stb. a ptr. 406 és 407 §-ai alapján leendő árverezésére végett kiküldvén: ezennel közhirre teszem, hogy az árverezés folyó évi **Augusztus hó 17-én** fog a csődtömeghez tartozó, Kolozsvárra a gróf Teleki Domokos féle házban levő üzleti helyiségben megkezdődni s mindaddig folytatattatni, míg az összes ingóságok el fognak kelni.

Kolozsvárrt, 1874. Julius hó 23-án.

Ikrich Arnold,
kik. végh. biztos.

Sz. 666.—1874.

(262)

(2—3)

Hirdetés.

Az országos „Károli” kórház és azzal kapcsolatban levő kórintzetek számára a jövő 1874. évi árlejtési éven szükségeltetendő **kenyér, tűzifa, mécsolaj, fagygyú és stearyngyertya**, valamint **tépéshez és kötözésre szükséges rongyok és szalma** biztosítása végett ezennel írásbeli ajánlati árlejtés hirdetetik, és a zárt ajánlatok beadására véghatárnapul jövő **augusztus hó 10-ke** tűzetik ki.

Felhívatom tehát mindazok, kik ezen cikkek valamelyike szállítására vállalkoznának, hogy eziránti illető béléggel ellátott zárt ajánlatukat ezen kórház igazgatósága irodájába a kiirt határnap délelőtt 10 órájáig adják be, s ott egyszersmind az elvállalandó anyagok mennyi- és minősége, — valamint a kiszolgáltatás ideje és a kiállítandó biztosíték iránt is bővebb tudomást nyerhetnek.

Az írásbeli ajánlatok felnyitása jövő hó 10-én reggeli 10 órakor fog megtörténni és a később érkezendő ajánlatok többé tekintetbe nem fognak vétetni.

Az országos „Károli” kórház igazgatóságától.

Kolozsvárrt, július hó 23-án 1874.

Dr. Bakonyi József.

(260)

(2—3)

Van szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy a csőd alatt állott

Karvázy József-féle

fűszer, festék- és anyag kereskedést

megvettem és azt ujonnan berendezve

KARVÁZY ÁRPÁD

ezég alatt tovább folytatandom.

Ennek következtében bátorodom a nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe ajánlani

Cukor, kávé, mindenféle fűszer és gyógyanyag
áruimat, melyek egész friss minőségben, a legjutányosabb árban és pontosan fognak kiszolgáltatni.

Teljes tisztelettel

Karvázy Árpád.

Sz. 812. — 1874.

(261)

(2—3)

Pályázati hirdetmény.

Nemes Kolozsmegye Tekei járás Batos községe orvosi állomása 315 frt. évi fizetés, szabad szállás, egyesek gyógykezelési díjak mellett üresedésbe jöven — pályázatot nyitattik; a pályázni szándékozók felszerelt kérelmeiket **augusztus 30-áig** adják be, a kiirt időn tuli folyamodás el nem fogadtatik.

Tekei járás szolgabírájától.

N.-Ida, 1874. Julius hó 22-én.

N. Gyulai Ferencz,
sz.-bíró.

(193)

(8—*)

Felhívás jégbiztosításra.

A jégbiztosítási idény beálltával, van szerencsénk a t. gazda közönség tudomására hozni, hogy társaságunk az idén is minden **mezei termény: mint takarmány, kukuricza, minden gabona nemek, olajos-növények, szőlő- és dshány**

jégverés által elkarosodása ellen
biztosítást eszközöl.

A díjazás lehető olcsóra van szabva s megtekinthető, úgy központon, mint minden ügynökségnél, hol a módzatok iránt is tájékozás nyújtatik.

Biztosítások fogadtatnak el, **aratás és betakarítás** után fizetendő váltókra is. Egész községek, mint eddig, az idén is, külön kedvezményben részesülnek.

Kárait a „VICTORIA” mint tudva van, minden haladék nélkül, méltányosan rendezi és fizeti.

A „VICTORIA” évek óta Erdélyben a legtöbb kárt fizet, s e czimen már öszszesen

négy-milliót

haladó összeget jutottat vissza a közönség kezébe.

A gazda közönség tisztelettel hivatik fel tehát, jégbiztosítási ajánlatait egyenesen a „VICTORIA” ügynökeihez adni be.

Kolozsvárrt, 1874. június 1-én.

VICTORIA biztosító társaság Kolozsvárrt.

Még csak egy néhány napig!

Házi asszonyoknak igen fontos!**BEYER M. és TÁRSA****VÁSZON- és FEHÉRNEMŰ-RAKTÁRA**

Kolozsvárrt, főtér a főörség mellett.

Főraktár Bécsben:

Spiegelgasse 11. sz.

Gyár:

Gottweihgasse 1-ső szám.

Raktár a tengeren túli szállításra:

Triest Corso 607.

Még csak néhány napra raktárt nyit s bemutatja a következő
ÁRJEGYZÉKÉT:

1 darab színes kávéskendő valódi vászonból 1 frt.
1 „ „ nagyobb és finomabb 2 frt 80 krtól 3 frt 50 krig.

1/2 tucsat vászon zsebkendő 1.—1.40 1.70 4 frtig.

1/2 „ valódi francia batiszt kendő 2.—2.50 3—6 frtig.

1/2 „ angol batiszt kendő legdivatosabb színes szegélyvel, beszege és mosva 1 frt 30 kr.

1 darab zsebkendő legfinomabb francia gaze batisztból, akármilyen kézzel him ett bettivel és beszege 80 kr. 1 frt. 1 frt 20 kr.

1 vég házi vászon 30 rőfös 6 25 7.50 7.75.

1 „ „ 30 „ szélesebb 8.80 9.50.

1 „ „ és 9/16 széles legnehezebb sziléziai vászon, 30 rőfös, 10.—11.60 12.—12.50 13—14 frtig.

1 vég 9/16 széles legfin. 30 rőfös 15.—16.50 17—18—20 frtig.

1 vég 5/8 széles valódi hollandiai vászon, 50 rőfös, 21, 23, 25, 27, 32, 36, 37, 39, 42, 50 frtig.

1 vég 9/8 és 3/4 széles valódi rumburgi vászon, legnehezebb fajta, 54 rőf hosszú, 22 frttól 60 frtig.

1 tucsat törülköző, teljesen 18 rőf, 4 ft 50 krtól 12 frtig.

1 „ tányérkendő 4—9 frtig.

1 vég 9/8 széles 6 lepedőre való vászon, varrás nélkül, 16—18 frtig.

1 vég dttó 9/8 széles 18 frt 50 krtól 21 frtig.

Hölgy és uri fehérneműnek való chiffon 50—70 rőf — hosszú darabokban, 26—40 krig.

Asztalkendő minden nagyságban 9/8 — 10/8 — 32/4 ig legolcsóbb áron.

Vászon damaszt-teríték 6—24 személynek nagy választékban és igen igen jutányos áron.

Hölgy-ingek.

Egyszerű ingek vászonból 1 frt 60 kr.

legnehezebb rumburgi vászonból 1 frt

80 krtól, 2 frtig.

Egyszerű ingek kézi himzéssel 2.30, 2.50.

Hölgyingek jó hollandi, vagy nehéz rumburgi vászonból,

elől hasadékkal, vagy a vállon gombolható, kézi himzéssel 2.80, 3.20.

A több mint egy negyedszázad óta jóságáról és jutányosságáról ismeretes vászon- és fehérnemű-készítményeink eladása.

Vásznaink és fehérneműink különösen a házi használatra a legjobb anyagból vannak készítve, a fehérneműek mind **rumburgi vászonból** jól és szépen vannak varva, úgy hogy bármely mosónő által könnyen moshatók.

A mértékűl kezeskedik és negyedről nagyobb hiány készpénzzel pótoltatik.

Meg nem felelő áru kicseréltetik, vagy az ára minden levonás nélkül visszapótoltatik.

Beyer M. és Társa.

Raktár a főtéren a főörség és gyógytár szomszédságában.

Teljes kiházasítási cikkek 150 forinttól 2000 forintig készletben tartatnak.

Legujabban megjelentek és

Stein János erd. muzeum egyl. könyvkereskedésében
Kolozsvárrt kaphatók:

Jellem.

Smiles után a hazai viszonyokhoz alkalmazta
Könyves Tóth Kálmán.
2 kötet. Ára 3 frt.

B. Eötvös József összes munkái.**Politikai beszédek.**

Cabinet kiadás. 4 kötet. Első füzet. Ára 1 frt.

ANTHOLOGIA

Fábián Gábor költői műfordításaiából:

Magyarított Lucrétiusból s Argonauticonából.

Szerkesztette s közhasználatra kiadta Somogy Antal. Ára 1 frt.

Budapesti szemle.

A magy. tud. akadémia megbízásából

Szerkeszti Gyulai Pál. 10. szám. 1874 július — augusztus.

Ára 2 frt.

Pénzügyeinkről.

Irta Máriássy Béla. Ára 3 forint.

Vezérfonal a méhészettről,

vagy rövid értekezés, hogy kelljen a méhek körül okszerűen banni. On és mások tapasztalata után

Irta Sebes Károly, 24 ábrával. Ára 50 kr.

Jámor Pál munkái.

Első kötet. Színművek, költemények, politikai cikkek, fővárosi szemlék.

Ára 2 frt.

Szőlészeti és borászati titkok gyűjteménye.**10 ábrával.**

Gyűjtötte és kiadta Tercsánszky József orvos.

Ára 60 kr. postai szétküldéssel 64 kr.

Postadíj elkerülése tekintetéből legezészerűbb az összeg beküldése.

Ugyan csak

Stein János kereskedésében
kaphatók:

A magyar magánjog,

különös tekintettel a gyakorlati élet igényeire is.

Irta Knorr Alajos. Ára 3 frt.

A magyar büntetőjog és eljárás tankönyve.

Irta Kautz Gusztáv. Ára 3 frt 40.

Magyarország közzjoga,

illetőleg a magyar államjog rendszere.

Irta dr. Korbuly Imre.

I. kötet. Államjog 3 frt 40 kr.

II. kötet. Közigazgatási szervezet. Ára 80 krajczár.

Nemzetgazdaságtan.

Irta dr. Matlekovics Sándor.

2-dik kiadás. Ára 3 frt 40 kr.

A geologia alapvonalai.

Irta Dapsy László. Ára 1 frt 50.

MATZÉK FERENCZ,

hétjegyű közönséges logarai.

Az arányos részek kiszámításával és sok más táblával. Ára 2 frt.

A felekezeti iskoláztatás veszélyei és közoktatási törvényünk hiányai, nevelészeti, társadalmi és politikai szempontból.

Irta Bánhegyi István.

2-dik kiadás. Ára 60 kr.

Gyermekisme**boncz- és lélektani alapon.**

Irta Szabó Endre, a kolozsvári „Fröbel intézet” igazgatója.

Ára 50 kr.

Neveléstan,**vezérfonal a kis gyermekek nevelésére.**

Fröbel Frigyes elvei nyomán.

Irta Szabó Endre. Ára 60 kr.